

Граматически средства

Публикувано от **Simonsita** на **28.02.2010**

Граматически средства

Вътрешна флексия – тя е начин на граматическо изразяване, който се осъществява чрез изменение на звукове в корена (основата) на думата. Това граматично средство е широко застъпено в семито-хамитските езици:

КТВ – katib – пишещ, секретар

QTL – qatala – той уби

kitab – книга

qatila – той е убит

kutub – много книги

qutila – той беше убит

Вътрешната флексия е застъпена и в някои индоевропейски езици, среща се и в български език, но рядко:

тека – изтичам

бера – избор – избирам

В германските езици се използват определени редувания на фонemi под общото название умлаут, преглас или вокална инфлексия, за различаване на формите на единствено и множествено число при някои съществителни имена. Умлаутът засяга корена на съществителното име и се изразява в замяна на задна гласна с предна под влияние на съседен афикс:

Mutter – Mütter

Gast – Gäste

Vater – Väter

Друг вид вокално редуване е познато под името Ablaut (алофония), отглас. Аблаута е присъщ на германските езици и служи за образуване на глаголни форми и за словообразуване:

rufen – rief – gerufen

begin – began – begun

meet – met – met

Служебни думи:

§ Предлози – служат за изразяване на темпорални, локални, посесивни, референциални, модални и други отношения.

§ Следлози – изпълняват сходна на предлозите функция, намират се в постпозиция (стоят след думите) и са рядко явление в индоевропейските езици.

§ Съюзи – свързват думи или изречения и означават отношения на съчинение или подчинение.

§ Частици – неизменяеми служебни думи, имат модално значение.

§ Член – различава по признака определеност – неопределеност.

§ Думи за изразяване на степен.

Словоред

Словоред е разположението на думите в изречението, чрез него могат да се изразят следните отношения:

§ субект – обект

§ субект – предикат

§ атрибутивни отношения

§ съдържащо – съдържание

Композиция – състои се в съединяването на две или повече морфеми в една сложна дума.

Съществуват следните връзки:

§ съчинителна

§ подчинителна

Суплетивизъм – своеобразен способ, характерен за индоевропейските езици, но с е среща и в други езикови семейства. Състои се в използване на разнокоренни или разноосновни образувания за предаването на различни граматични форми на една и съща дума. Наблюдава се в микросистемите на глаголите, съществителните, прилагателните и числителните имена и местоименията. Това граматично средство служи за изразяването на:

- § лице, число, време, наклонение и вид при глагола;
- § форми на личните местоимения (аз – мене – ми – ме);
- § множествено число (човек – хора);
- § естествения род на някои съществителни (брат – сестра);
- § степени за сравнение (хороший – лучше; good – better – best)

Ударение и интонация

Редупликация (повторение, удвояване)

Падежи и други...

Граматически средства

Powered by

Bukvar.bg

Image not found

© 2010-2024